

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Széchenyi-utca SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szerkesztéséről illető
minden körülmények sde inté. endők.

Bérmentelen levelek csak ismert kszektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben háchoz hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetisors egyszeri beiktatásért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábsopetisorsért 20 kr.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Csütörtök Deczember 16.

248. szám.

Hamis mértékkel mér az ellenzék.

Az már egyszer tagadhatatlan való, hogy nálunk az ember csak addig lehet okos ember, míg az ellenzék szekerét tolja, addig kifogásolhatlan hazafias jellem, amíg a kormány intézkedéseit tőle telhetőleg püföli, mihelyt azonban tapasztalatai s meggyőződése folytán a czéltévesztett és haszontalan ellenzékeskedés teréről lelép, vagy plane tevékenységét a kormánypart szolgálatára használja föl, vége a dicsőségnek, vége a hírnévnek és képességnek mindaddig, amíg el nem jön ismét Pálfordulása, amikor a megtért hazafi ismét visszanyerte hírnevét, vissza mindazon kiváló tulajdonait, mikkel a gondviselés az embereket csak ellenzékeskedésükben szokta megáldani.

Széchenyi Pál is egyike azoknak, kiken a sors próbát tett, megtevén legelső alkalommal ellenzéki vezérférfiúnak, kinek érdemeiről ugyancsak hozták ellenzéki lapjaink annak idején a dicsőítő himnusokat, s vádolva a kormányt, hogy a földművés és iránt egyes egyedül fogékony ez egyetlen embert nem meri kebelébe fogadni attól való félelmében, hogy mellette a kormány többi tagjainak korlátolt gyengesége nagyon kirívólag találna feltűnni, no és az a Tisza Kálmán, kit az ellenzék azzal szokott vádolni néha-néha, hogy ő minden állást csak egy alkalmas jutalomnak tekint parthívei jutalmazására, elkövette azt a takticát, hogy az ellenzék által egekig magasztalt szakegyént meghívta a miniszteriumba, s az ő oly annyira fölemelt közgazdasági tapasztalataira bízta az egyik legfontosabb miniszteri tárca vezetését.

Igaz ugyan, hogy ekkor ismét azzal a támadással állt szemközt a minisz-

terelnök, hogy Széchenyit elcaltikázta az ellenzék, mert hát már nélküle boldogulni sem birt volna, következésképpen abban, hogy Széchenyit mint minisztert is tartsa olyan okos embernek, mint amilyen ellenzéki korában volt, s a kire már csak azért is büszke lehetne, mert a kormány tőlük hódította át, de a minden áron való ellenzékeskedés olyan vak, hogy nem látja meg a kormányon ülő fején azt a babérkoszorút, mit ő helyezett rá, s emlékeztében oly gyenge hogy nem tud visszaemlékezni a szép napokra, a mikor a most más pártion levő érdemeit hozsannákkal ünnepelelték.

Tessék elolvasni a „Pesti Napló“ az időbeli cikkeit, miket Széchenyi szereplésének kezdetén oly ékesen öntött tollba, s tessék viszont átolvasni tegnapi ciceróját, s készek lehetünk az ellenzék okoskodásával, melynek célját a föltétlen magasztalás képezi saját pártja tagjai — s ugyanolyan föltétlen gáncsolás a kormánypart egyénei iránt. Szóval, Széchenyi nagy ember volt ellenzéki korában, szeptőlén hazafi, kiváló nemzetgazda, mikor a Naplóék elveit szolgálta, s ma a miniszteri székekben letörpült a zerusig, — érdemei elhomályosultak, tehetségei megsemmisültek, hazafiságán pedig sötét folt támadt. Csakis egy vigasztalása lehet még Széchenyinek, s ez a föltámadás egy új ellenzéki életre. — Ez a föltámadás ismét nagygyűlés és ünnepelelté teszi, akár egy báró Simonyt, kinek kiváló érdemei és képességei csak akkor volt hajlandó a mi nemes és lovasias ellenzékünk elismerni, a mikor a miniszteri tárcától megvála, a kormány pártjának is hátat fordított.

De mi, ha valamikor bekövetkeznék is, hogy Széchenyi ott hagyja miniszterszékét, nem fogunk az ellenzék eljárását követve, benne azt a hibát támadni, mit a kormányzésekben tán érdemnek tulaj-

donítottunk: nem fogunk úgy tenni, mint az ellenzék, mely évek hosszu során sürgeti a földművelési tárca különválasztását, s a mikor költségmegtakarítás címén, de mégis a földművelés érdekében a miniszter egy központi gazdasági főigazgatói állást akarva szervezni, a ki válanomnak ohajt eleget tenni, — akkor pazarlással, rossz gazdálkodással támadja meg. Már most csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy ha az annyira magasztalt Széchenyi Pál gróf nem vált be jó miniszternek, ugyan kit hozunk hát helyére?

Az osztrák-magyar vám és kereskedelmi szövetség felmondása. Tisza Kálmán miniszterelőlk — mint a „Bud. Corr.“ értesül — a magyar kormány nevében Taaffe gr. miniszterelőlkhez intézett átirat utján az 1878-ban megkötött vám és kereskedelmi szövetséget 1887. végére felmondotta. Tisza miniszterelőlk ezen átiratában egyidejűleg ráutalt arra, hogy a magyar kormány, a vám és kereskede mi szerződés megújítása iránt megállapított törvényjavaslatokhoz és az ezzel kapcsolatos többi előterjesztésekhez változatlanul ragaszkodik s ezen előterjesztések lehető mielőbbi törvényhozási elintézését sürögösen ohajtja, hogy a most már bekövetkezett felmondás tárgyalanná válhassék. Bécsi lapok rövid idő óta abban tetszelegnek hogy ismételve világgá híresztelik, hogy Tisza Kálmán, Szapáry Gyula gr. és Széchenyi Pál gr. miniszterek, a legközelebbi napokban Bécsbe fognak utazni, hogy a kiegyezési tárgyalásokat újból felvegyék. — Eddigél a magyar miniszterek abbéli szándékát, hogy Bécsbe utazzanak, mi még sohasem titkoltuk el, s azoknak esetleg tervebe vett Bécsbe való utazását ezuttal is jeleztük volna. Mindezen hírekkel szemben — mondja a „Bud. Corr.“ — melyeknek tendenciája előtűnk érthetetlen, ismételnünk kell azon legutóbbi közleményünket, hogy a kie-

gyezési tárgyalások január eleje előtt aligha leznek felvehetők, s hogy e tárgyalásokat megelőzőleg be kell várnai az osztrák miniszterium választát a magyar kormány erre vonatkozó legutóbbi átirataira, — Széchenyi gr. kereskedelmi miniszter — a mint egyébiránt már hasonlóképen jeleztünk — azon esetre ha Stourdzsa miniszter Budapestre érkezik, valószínűleg néhány napra a román miniszterrel együtt Bécsbe fog utazni; ezen utazás azonban ki árolag a román szerződési tárgyalásokkal áll összefüggésben.

Koburg Ferdinánd herceg jelöltsége a bolgár trónra.

Már tegnap lapunkban jelentettük táviratilag, hogy Bécsben egész határozottsággal beszélik azt a hírt, hogy Ausztria-Magyarország jelöltje a bolgár trónra Koburg Ferdinánd herceg, kivel ez ügyben Káluoky külügyminiszter már értekezett is. A Bécsből érkező jelentések sz rint a hír mind határozottabb formát ölt és a P. L.-nak teljesen szavahihető forrából azt jelentik, hogy a bolgár küldöttség utazásának kétfős czélfja volt, az egyik az, mely köztudomású és mely általánosságban csak annyit mond, hogy Bulgáriának tejedelem kell, az utazás másik czélfja azonban az, hogy a küldöttség kipuhatolja, hogy mint fogadják a nagy hatalmak Koburg Ferdinánd herceg jelöltségét és mint fogadják e tervet maga a herceg. Bécsi mérvadó köröknek, minden tartózkodás dacára, megértették a küldöttséggel, hogy a herceg kandidateja igen rokonszenvesen fog fogadtatni.

Tekintettel arra hogy a herceg rokonságban van az angol királyi családdal, kétségtelen, hogy a hírt Londonban is örömmel fogják üdvözölni és hogy Németország is szivesen látná e német herceget a bolgár trónon, szintén bizonyosra vehető. Olaszország hozzájárulása iránt sem foroghat fenn kétség. A mi Oroszországot illeti, azt hiszik, hogy reá nézve lehetetlen lesz valamely kifogást emelni a herceg ellen, ki a legtöbb eurpai udvarral rokonságban áll; Oroszország legfőbb ismét a szobrany törvénytelenségével fog előállani, ha ugyan lesz bátorsága ily

Mialatt Eron ezt mondá, kecses fejét ellenállhatatlan varázssal a férfi vállára sajtá, sóvárogva, édesen tekintve fel hozzá:

Ah! de én holnap megint elhagyok, kezdé kis szűnet után újból, s ez megboraszat, merő kín rám az elhagyatottság. Menyire vagyok gyódom az idő után, midőn majd soha sem fog elhagyni. On nékül félek, mindég ama szerencsétlen embernek az árnya lebeg szemem előtt. Ah! s menyire irtódom tőle! Aytán aggaszt az is, hogy hossza távolléte alatt el is felejtet, irántam tápiált égő szerelme elszunyadhat. Es mi lesz akkor belőlem, szerencsétlen asszonyból?

Egyáltalában nincs oka az ilyen feltevésekre, mondá szilárd hangon a férfi, tudja, hogy rabszolgájává t-tt, nehez bilincset vert lábaimra, nem hagyhatom el. Eitem végleg az ön. Holnap elutazom, a vas szekrény kocsát azonban leteszem az ön kezében, a szekrény vagyonom feletti magában, telve van értékpapirokkal és aranyokkal örízze! En egész vakon bízom öben, annyira szeretem. Tekintse a kinc-et zálogul arra, hogy visszatek önhöz vagyonom másik felével is. De jegyezze meg jól magának, hogy, hogy ezerzer jai az életének, ha visszaél bizalmammal. Nagyon is jól ismerem alhatatlan szívét és nyughatatlan természetét, melynek folytonos viharokra van szükség, épen ezért hoztam ide az elhagyatottságba. Boszum elől nincs menekvés, ezt sohase felejtse. Ne csaljon meg, mert előlem nem rejtőzhetik el, megtalálom bárhol is és boszum irtóztatós leend.

Riveredő Egon! — kiálta fel a nő, mialatt arca félelmes színt öltött, — ön ismét vádol engemet. Ej! de Istenem, hisz igaz, hogy van hozzá joga, és saját magam szolgáltattam kezébe a fegyvert, hogy azt bármikor is ellenem felhasználja.

Szerencsétlen, nagyon szerencsétlen teremtés: vagyok s higye meg: ebben rejlik minden bűnöm, mindem vétkem. Kegyelem

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A szenvedély rabja.

(Elbeszélés.)

irta: R. P. O.

(Folytatás.)

— Nos kedves vóm uram, — szólt ezután az após, kezét a gróf felé nyujtva, — most már jöjjön ide mellém s beszélje el, hogy mire ment?

— Eredménytelen volt utam.

— Hogyan? tehát nem vette meg a birtokot?

— Nem. Lehetetlen volt.

— Lehetetlen?

— Igen; egy idegen ügyvéd volt az árlejtésen, a ki oly erősen felverte az árt, hogy abba kellett hagynom, eleinte pedig erősen harcoltunk egymás ellen, de midőn láttam, hogy örütszég tovább is erőlködni ez emberrel, visszavonultam.

— Es ki az, a ki minden áron a mi szomszédunkká igyekezett lenni? kérdé nagy kíváncsian a fiatal asszony.

— Egy igen csinos hölgy.

— Hölgy? kiáltá most megütődve Eveline.

— Igen, Zára Gottfried báró özvegy részére vették meg a szomszéd kastélyt, a ki itt akarja elhagyatottságban a gyászvet eltölteni; — volt a férj válasza.

— Mit mond ön gróf? Zára Gottfried báró özvegy? Ejh Istenem, hiszen én ismerem ezt a Zára bárót, — kiáltá az öreg ur, mialatt arca kellemetlen kifejezést nyert, — teljes életében léha ember volt s mindig homi komédiánsokra focsárelte el vagyonát; utóbb agglagény korában, miután végleg búntka ment, valami félvilági hölgyet vett nőül, a ki azért ment ehhez a vén belöndhoz, hogy gyalázatos üzemeit a bárónói cím alá rejthesse. Bizony kár volt az árlej-

tést tovább nem folytatnia, mert ugy hiszem ez kellemetlen szomszédsg leend.

— Legkevésbbé sem. Az ügyvédje nagyon esepen nyilatkozott a bárónéról, azt mondá: Igen csinos és nagyon szellemes hölgy, társasága nagyon kellemes.

Ugyane pillanatban feltárult az ajtó s két szép gyermek szaladt az apja felé; az egyik fia már 4 éves, szakasztott az atya; a kis leány pedig az anyájához volt hasonló.

A gróf elfelejtve mindent, egész odaadással kezdé a játékok örömtől mosolygó gyermekeivel.

Eveline homlokát borus fellegök szál lották meg, oly különös érzelem fogta el az új szomszédná híre; mit még gyermekeinek édes kacagása sem tudott elűzni egyhamar.

Két héttel az imént leirtak után érkezett meg a szomszéd kastély új tulajdonosnője, egy férfi kíséretében, ki a külső jelek után itélve a bárónéval a legbizalmasabb viszonyban állhatott.

A megérkezést követő napon már kora reggel kocsiba ült Zára Erna báróné s kíséretével végig nézték az egész birtokot mely minden tekintetben megelégedésüket vivta ki.

De különösen a kastély nyerte meg tetszésüket annak festői fekvése s valóban nagy uri kényelme elragadá őket.

A szép urilak a hegyoldal közelében öregi park közepén feküdt, jobb szárnya kristálytisza csergedező pataktól volt körülölelve, melynek morája édes álmódzásra készítet a regényes kedélyeket. Megérkezésük előtt a tágas termek választékos izléssel, s pazar fényűzéssel rendezettek be, ugy hogy divat és pompa tekintetében semmi kívánni valót se hagyjanak hátra.

Zára Erna báróné, alig 25 éves gyönyörű asszony, nemének valódi reneke, csodálatos szépségének kifejtett pompájában, korlátlan hatalmának, abba a korban, melyben a szép nők legfőbb varázserővel bírnak az izgékony férfidegekre. Megjelenése méltóságos és valóban elragadó volt magas nyu-

lank alakjában bámulatra méltó rugékonyság és könnyűség rejtett, arca a báj és igézet zománocát viselő, fényes fekete haja dus, buliámos fürtökben simul alabastrom leber báriosny vállaira; sötét szemé felett, melyben megérlelhetlen szenvedély, égő-z égő vulkán lángolt, hosszu ivben vonult végig a fekete szemöldök, a szemének lázító tüzeit leirhatatlan bújjal árnyékolá a hosszu selyem szempilla.

Vérpiros ellenállhatatlan ajkainak bóditó mosolya a részegítő hatáson kívül valami démoni kifejezést hordott magán, mely a csábító szíren mosolyára emlékeztet, a ki búvós karjai közé csábítja a férfit, kéjes mérget szivárogat szívébe s aztán mámorában megfosztja minden hatalmától, nyomorulttá teszi, megfojtja s végül élettelenül ellöki magától.

Zára Erna egyáltalában Delillát, Aspasiát Phinet és Laist juttatja önkénytelenül eszünkbe, az oly nőket, kiknek csábja elszédté a legbatalmasabb, a legerősebb férfikat is, kiket örtül szeszé yeik szerint tettek ök aztán szánuandóvá, alávalóvá, undorítóvá, megfosztván őket vagyonuktól, becsültüktől életüktől.

A báróné kíséretben levő fñi magas és igen erőteljes, kissé nehézkes alak volt, napbarnított csontos arccal, villogó és szuró éles tekintettel, széles homlokkal, melyen a szilárd akaraterő, a heves vér és kérelhetetlen hosszu kinyomata ült.

Biztosítom Erna, kezdé a férfi, miután a birtokszemle után bizalmas téte a tétben, a gözölgő Samowar mellett ült a bárónéval a kis szalonban, — e hely valóban alkalmas arra, hogyörökre megtelepedjünk rajta. — A világ zajától távol, háborítatlan élhetünk majd egymás boldogításának, ugy-e? — Igen, barátom, az egész oly szerföltött regényes, megindító; nemesebb érzemény-hre ösztönzi a szívet; e vidék csakugyan olyan mint a miót a jó isten boldog szerelmeseik édenének jelelhet ki. — Jól mondja kedvesem, egymást végtelenül szeretve fogunk itt élni.

jelölttel szemben oly tarthatatlan ügy mögé bujni. Hogy a herceg mit szándékozik tenni abban az esetben, ha a szobrany megválasztja, erre nézve még semmit határozottan tudni nem lehet. Barátai azt hiszik, hogy ha a hatalmak beleegyeznek a választásba a herceg nem fogja a neki felajánlott trónt visszautasítani; eszes szeretetreméltó és szilárd jellemű fiatal ember, kiről feltételezhető hogy elfogadja a bolgár koronát. Duszagdag lévén nagy tényt fejthetne ki, a mire a keleten szükség is van. Valószínű hogy a herceg jelöltsége a legközelebbi napokban már tárgyalatni fog diplomáciai uton és ma már nem lehet az iránt kétség, hogy a bolgár küldetés hosszabb bécsi időzésének e kis meglepetés volt az oka.

A hercegről a következő életrajzi adatokat közölhetjük: Ferdinánd Miksa Károly lipót Mária herceg (a fenség címmel) 1861 februárius 26-án született Bécsben. Szász herceg, cs. kir. hadnagy a 11 huszárezredben. Ferdinánd herceg legfiatalabb öt testvére között. Atyja, Ágost Lajos Viktor szász herceg szül. 1818 június 13-án, megh. 1881 július 26-án és anyja Maria Klementia Karolina Leopoldina Klotild szül. Bourbon Grienáns hercegnő, Lajos Fülöp király leánya, született 1817, június 3-án, férjhez ment 1843 április 20-án.

Ferdinánd herceg nagyatyja, apai részről Ferdinánd György Ágost herceg volt, a ki Kohary Gabriella Mária Antoinette hercegnőt kérte nőül; anyai részről a herceg, Lajos Fülöp unokája. Atyjának bátyja portugáli király. Idősebb testvére Fülöp szász herceg kinek neje Luize belga hercegnő, Stefania tónórökösnő, nővére; továbbá Ágost Lajos herceg brazíliai tengerész, (neje brazíliai császári leánya), nővére pedig Mária, Adelheid Klotild Amália hercegnő, József főherceg neje és Amália hercegnő, Miksa béj herceg neje.

Két nemzet ünnepe.

Krakó, decz. 14.

Decz, 10-én pénteken este indultam el Debreczemből, magammal hozva onnan egy ércz koszorút a Báthory István sírjára; szombaton délben érkeztem Eperjesre, délben Orlóra, mely végállomás a határon, éjfélnél, Tarnowban voltam, vasárnap reggel pedig elértem utazásom czélját: Krakót. En voltam az első magyar, a ki az ünnepélyre érkezett. Szombaton este nagyban várták a krakóiak a budapesti egyetem küldöttségét, de a nem érkezett meg sem akkor, sem később. E küldöttség utnak indult ugyan, de visszatért, mert sürgönyileg azon értesítést kapták az itteni polgármestertől, hogy a határon nem jöhetnek át a Kolerá miatt. E sürgönynek felültek s így a várakozás dugába dőlt. A budapesti lengyel egyet két küldötte a vasárnap esti vonattal érkezett meg, kiknek egyike: B a l o g h S z i l á r d, ki tősgyökeres magyar ember, magyar díszben jelent meg.

A vasárnap kölcsönös ismerkedésekkel tölt el a krakói egyetemi ifjúságnak igen nagy örömet okozott az, hogy habár a budapestiek el maradtak is, még is sikerült két magyart vendégül fogadniuk. Csaptak is tisztelőnkre olyan ovatókat, melynek emléke, míg a szív dobog, mindig fennmarad.

voltam Záró báró iránt, — tette hozzá fojtott hangon. — Igaz, ezt bevallom. De hiszen ő azt igen is jól tudta, hogy nem szerelemből mentem hozzá nőül; szakítani akartam előbb zajos és kábító élettel, mely már teljesen undorral töltött el, tisztességes nővé vágytam lenni, a miután nem volt senki más, a ki nőül vett volna, hozzá mentem. Merő örültség volt tölem, egy kétségbeesztő, lázas, s meggondolatlan percz szüleménye. S nem is lehettem olyan nyomorult ember mellett, mint Zára báró volt, becületes asszony. — Azonban soha sem fogom elfelejteni azon estét, ismeretségünk elején történt, midőn őnel ama kis aranyozott gondolába ültem, az est felséges volt, a hold ezüst sugarai a víz sima tükre névelegtek, áhítatos esend volt körülkörüli, a fák lombjai a parton langyos és a virágok illatából vegyült mámorító légmozgató halkan, mintegy szerelmet szürova. Némán haladtunk odább, áthatva keletkező szerelmünk deleges érzelmétől, midőn őn Ego abbeli óhaját fejezte ki, hogy daloljam el kedvenc olasz dalát. Megfelelekve mindenről, egész bensőséggel énekeltem a dalt, nem gondolva arra, miként Zára báró hálótérmetnek ablakai épen a tóra nyílnak; az ablakok tárva voltak s a báró ki már több hónapon át, felett élete folytán kitört betegségben siklódtott, ott benn kinodott szörnyű bajával Dalomra így hegyeztértek csodás viszhangja felett és ez bennünket negy gyönyörrel töltött el.

— Ah! de ekkor egyszerre Zára báró ijesztő alakja mutatkozék az ablakban. Elővándorolt kezei göröcsösen fogódnának meg az ablak párkányzatába s idegrázó hangon rémülettel ordítá felem: „Kegyetlen teremtes! szüntesd meg dalodat, nem látod hogy megölsz?”

— A bárót ereje elhagyta, egyszerre csak tompu zuhanás és kétségbeesztő jajkiáltás éré felünket.

— Felrohantunk szobájába. A bárót az

Este a színházban mely egészen ki volt világítva a tér zsúfolásig megtelt ünnepi közönséggel, díszelődést rendeztek a magyar vendégek tisztelőre. „K o s z i u s z k ó p o d R a s z l a w i c z a n u” (Kosciuszkó Raszlawicza mellett) című eredeti lengyel darabot adták elő, mely csak úgy árad a lengyel hazaszeretettől és az oroszok elleni gyúnytól. Legnagyobb hatást azon jelenet kelte, midőn Kosziuszko hűséget esküszik a lengyel nemzetnek. E jelenetet négyszer meg kellett ismételn.

Színház után társas vacsorára gyűltünk egybe az egyetemi olvasó kör vendégei helyiségében s a leginkább hangulatban töltöttük az időt. A lengyel ifjak szeretetük minden jelével elárasztottak, s éjfel után vállalkra emeltek bennünket, s úgy vittek haza szállásainkra, s utközben hatalmas macskák zenét rögtönöztek a polgármesternek a miatt, hogy azt a famózus táviratot küldte, mely a pestieket visszatérésre kényszerítette.

A tulajdonképeni ünnepély 13-án, hetfőn folyt le. Az ünnepélyt az egyetemi ifjúság rendezte ugyan, hanem az rt általános nemzeti ünnepnek volt mondható, mert részt vett abban Krakó összes lakossága, a lengyel városok és iskolák küldöttségei, koszoruk és táviratok minden felől érkeztek nagy számmal. Reggel 9 órakor az egyetemteről indult meg a V a v e l felé a lengyelek ősi királyi laka) az impozáns menet, komoly csendben. Elő a magyarországi koszorukat vitték, még pedig első sorban a sárospataki tanuló ifjúság koszoruját, ezt követte a pesti lengyel egyet koszoruja, harmadikként jöttem én a debreczeni koszorúval. A V a v e l s ékes egyházban folyt le az ünnepély mise és requiem, s maga a krakói ősz püspök D u n a j e v s z k y pontifisált. Az alkalmi szent beszédet P o l k o w s z k y nevű lelkész tartotta, a templom szentélyében ravatal volt felállítva, előtte Báthory István életnagyságu arcképevel. A templom, hol hajdan a lengyel királyok koronáztattak zsúfolásig megtelt közönséggel, melynek nagy részét a lelkes honleányok képezték. Isteni tisztelet után, mely déli 12 óráig eltartott, lementünk a templom kriptájába, a hol a lengyel királyok tekdúsznek. Báthory István külön kápolnában nyugszik, melyet 300 év óta ezen ünnepélyre nyitottak fel először, a koszorukat, első sorban a magyarországiakat a nagy király koporsójára helyezték. A koszoruk száma mintegy 50-re ment.

Délben számos terítékű bankett tartott az olvasóköri vendéglői helyiségben, midőn is a nemzetünk iránt táplált szeretetnek számos bizonyonyítékaira találtunk.

Bankette után — vállalkra véve — körülhordoztak bennünket Krakó főutcáján, hol ezer és ezer ajk kiáltotta fennen: „E l j e n a m a g y a r!” Később ismét meg kellett magunkat a főtéren összegyűlt óriási néptömegnek mutatnunk.

Este igen sikerült és igen látogatott hangverseny fejezte be az ünnepélyt s a hangversenyt társas vacsora követte.

Ma — a program szerint — V i e l i c k á b a utazunk a sóbányák meglekintése végett.

Kósa Barna.

ablak előtt összerogyva, végvonaglásban találtuk.

— Megölte őt! sikolték fel szörnyű megrázkódtatásban talán túlzásig is vádoltam magamat. Oh! és őn ezt nem tudja feledni! Iudom, nagyon jól tudom, hogy büntetés ne vagyok hogy megérdemeltem megvetését. De ha az életben vétkeztem, az szerelemből történt. A nő egyedüli mentése a szerelem.

— A szerelem a nőt magasztossá vagy aljassá teheti, a végzet csakis ezt adta nekik osztályrészül, a szerlem a mi a természet által kijelelt törvényünk, hitvalásunk, ítélő bíránk, — rabszolgái vagyunk s a szarnok kényne kedve szerint bánik el velünk. Azonban legyen meggyőződve arról, hogy feltétlenül a nő a romlottóság sülyedés örvényéből, ha bármennyi szeny tapadt is hozzá, az a férfi, kit szeret, képes kiemelni s újból erényessé, istenfélővé becsületesé tenni. Az igaz szerelem megtisztít bennünket. Higgye meg édes barátom, őn soha sem fogja megbánni, hogy felajánlotta nekem nevét, vagyónát s egész életét. — Boldogítani fogom őnt s be fogja őn látni, miként méltó vagyok rá, hogy megbocsásson szörnyű multamért.

— Ön nélkül élnem Erna lehetlenség, hónapok töprekedése vitt arra az elhatározásra, hogy őnt nőül vegyem. Magamban álllok a világon, folytatá a férfi, nem tartozom számot adni tettemről senkinek s nem is igyekeztem soha a közvélemény kedvező ítélete után, teljesen csak szívem szózatát követtem Erna, s egyedül vágyam őnt mentől boldogabbá tenni.

— Köszönöm! — kiáltott fel a bűbajos szép asszony, Egőn, kezét szenvedélyesen megragadva s azt bensőséggel megszorítva, — ezerszer köszönöm! — nagy lelki ember. En meglehet hogy nem is érdemlem meg neves seivének feláldozó szerelmét. Oh! Istenem, Istenem, mégis oly büszkévé tesz engem az őn szerelme. De hallgassa végig

Vármegyei közgyűlés.

Debreczen 1886, decz. 16.

Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága ma rendkívüli közgyűlést tartott, mely holnap is folytattni fog. A biz. tisztségviselői a közgyűlésre a tárgysorozat több érdekese és fontos része volt, melyek közül két ségen kívül legelső helyen áll az állandó választmányának a vármegyei tisztviselői nyugdíj alap javára igénybe venni szándékolt pótd adó mérve és kivételei feletti javaslata.

Dégenfeld József gr. főispán d. e. 9 órakor éjenzés közben elfoglalja elnöki széket s rámutatva a tárgysorozat fontosabb pontjaira, különösen pedig a vármegyei tisztviselői nyugdíj inrétet életbeléptetését, ennek közvetlen a tisztikara, közvetve pedig a vármegyei adminisztrációra háruló előnyeire, s kérve a jelenváltakat a potádó megszavazására, megnyitja a közgyűlést.

Az 1886 évi XXXII. és XXXIII. t. c. zikkék kihirdetettnek. Felvázstatik több belügyminiszteri leirat s az állandó választmánynak azokra tett javaslata. Így a belügyminiszter-jóvá hagyja a vármegye 1887 évi költségvetését azon megjegyzéssel a törvényhatóságnak az 1882. XV. t. cz. 2. §-ában biztosított javadalmaszása havonkénti részletekben fog kiűzítettnei.

A belügyminiszter Szillegi János és társai dorogi lakosoknak a törvényhatósági bizottság 319. sz. határozata elleni felebezésének helyet adván, a közgyűlés az állandó választmány javaslataira ezuttal másodfokban helybe hagyja Dorog város képviselő testületének azon határozatot, hogy az eddig károsnak bizonyult gazdálkodási rendszer helyett ismét az ugarosási rendszer hozassék be a dorogi határon.

Hasonlóképp belügyminiszteri leirat folytán a közgyűlés a nádudvari, a községben bent levő pangó vizek lecsapolása ügyében felhívta [rendeli Nádudvar képviselőtestületét, hogy a közegészségügyre és szépitésre egyaránt káros belvizek lecsapolása iránt, mennyivel és mimódon járulhat e lecsapoláshoz, 60 nap alatt, adjon a vármegyéhez szakértői jelentést.

A belügyminiszter jóváhagyja a vármegyei, némely k. h. g. ácsok és ezek megbüntetés tárgyában megállapított szabályrendeletét. Életbeléptetése iránt a szükséges intézkedéseket a közgyűlés megtette.

A belügyminiszter körrendelete folytán a vármegyei szabályrendeletét készítő bizottság megbízott, hogy a községben, rendezett tanácsú városokban a pénztár kezelés és számvitel módjának szabályozása tárgyában szabályrendeletet javaslatot készítsen.

Most következett a sor a vármegyei nyugdíj alap kérdésére, illetve az állandó választmány által javasolt a vármegyei közönség által az alap javára fizetendő 2% os potádó elfogadására.

Előbb is felolvastatik a belügyminiszter azon leirata, mely jóváhagyja a törvényhatósági bizottságnak ez évi szept. 27. és következő napjain tartott közgyűlése azon kérelmét, hogy a megyei nyugdíj alap gyarapítására igénybe venni szándékozt megyei potádó felől a deczemberi rendkívüli közgyűlésen hozhasson határozatot.

Az állandó választmány azt javasolta, hogy a vármegye közönsége a nyugdíj alaphoz 50000 forint járuljon, s e végett a

sivár életem történést, — mely telve van kínnaul telve, szenvedéssel, telve bünnel, — nem akarok őn előtt semmit sem elhallgatni.

— Látja, — kezdé mély sohajjal, mi alatt a férfi lábánál levő kis számolyre térdelt, — atyám teljes életemben nagyon könnyelmű volt és családja után örökölt tekintélyes vagyonát örült tivornyázások között a kártya asztalán fecsérelte el. E kétségbeesztő, szörnyű szenvedélynek egész rabja volt, éjjeleit nap-nap mellett távol háztól, holmi haszontalan- a korruptió undorító karjaiban fetregő czimborák tarsaságában töltte el; a kártyaszervevények emésztő folytonos lázától gyötörve, megfelelekve nemesi családjának becsületéről, mindinkább a szörnyű bűn és sülyedés örvénye felé rohant, családját végleg elhagyagolta, de sőt a legsanyarubb nyomorba taszította. Szegény jó anyám, a ki magasztos hitestárs, jó anya és valóban nemeslelkű hölgy vala, valódi szent mártynőként szenvedett és sínlődött ezen ember oldala mellett. Atyám, midőn az átdöszölt éj után sápadtan, reszkette, nyughatatlan, tétozó, a tébolyhoz hasonló tekintettel s láztól égő ajkakkal tért haza becselten társai által minden pénztől megfosztva, felgerjedt állapotban a legalvalóbb módon támadta meg anyámat, ha annak bánatos szemében az elkeseredés könyeit pillantán meg. Szidalmazta, de sőt gyakran meg is ütötte a szegény asszonyt s midőn ilyenkor védelmére keltem, engem is a legbrutálisabb módon bánaltalmazott.

Ez a rettenes szenvedély megölte atyámban a nemes érzeménynök meg a csiráját is, indulatos, ideges volt mindig s vértől átfutott szemei megborzaszták az embert. Lassankint teljesen elzüllyött. Igen jól emlékezem, midőn egy éjjel egészen örülten roantott be a szobába, hol anyám ágya felett virasztottam, ki szörnyű láztól binzottan feküdt. Fejpárnája alatt pénzes erszényét rejtgette, melyben néhány forint volt. E pénz épen

640304 frtot tevő állami egyenes adó után évenként 2% potádó fizetessék, mindaddig míg ebből az 50000 frt összege nem gyűl. Ehhez képest az egyes községekre következő összegek lennének kivendők: (a krajczárokat elhagyjuk) Bözörmény 2004 fr, Dorog 623 fr, Hadász 538 fr, Nánás 1413 fr, Szoboszló 1843 fr, Ujváros 1172 fr, Csége 223 fr, Egyek 227 fr, M. Pércs 197 fr, Sámson 212 fr, Téglás 136 fr, A. F. Józsa 139 forint V. Pércs 164 frt, Kaba 764 forint, Földes 476 frt, Nádudvar 881 forint, Szovát 450 frt, Tetélen 244, Ladány 1053 forintot Előre várható volt, hogy az adó kivételése heves ellenzésre fog találni és pedig nem csupán ugy, hogy kevesebb arányban és kevesebb összeget fognak helyette ajánlani; de ugy is, hogy absolute tiltakoznak a potádó ellen. Ez utóbbi párt, mely tekintélyes volt a több szöszölöt tudott előállítani, azok közül ki, kik nem vették figyelembe, dacára annak, hogy meg is volt többször mondra nekik a vita folyamában, hogy a törvényhatósági bizottság a szeptemberi közgyűlésen elfogadta a nyugdíjintézet felállítását s elhatározta annak a maga részéről potádóval való támogatását.

A vita, hosszas és heves volt s az még a szavazás után is e tárgy felett szükségképen tovább folyt.

A küldtérre legelőbb Nagy Miklós lépett ki, a ki a tulságos, tovább nem emelhető adó terhekre való tekintetből, melyet maga a pézügyminiszter is elismerte a potádó kivételést ellenzi; de nem is látja a nyugdíjintézet letesítését szükségesnek hivatkozva a legközelebbi választásnál tapasztalt s anyagi áldozattal is folytatott önkortéskedésekre. Hivatkozik még a gyakori erőszakos adóbehajtásokra is.

Előzőlk főispán figyelmezteti szöszöket, hogy nem engedhető meg, hogy a te emben valaki egy fennálló törvény ellen oly hangon beszéljen mint szöszö teszi.

Molnai Eudre. Az új potádó kivételést erkölcsileg és fizikailag lehetetlennek tartván, nem fogadja el az állandó választmány javaslatát.

Uzonyi Péter is ilyen álláspontot foglal el. Azon kivánságának ad kifejezést, hogy ha az állami tisztviselők a magok fizetéséből hozták létre nyugdíjintézeteket, miért nem cselekesznek így a vármegyei tisztviselők is. Azt hiszi, hogy a megye közönsége nem fog vétetni a törvény ellen, ha a következő évben még nem vet ki potádó. Névszerinti szavazást kér tíz társa nevében.

Rásó Gyula Uzonyi beszédére válaszul, s tudomására hozza, hogy az állami tisztviselők nyugdíjintézte alapokjéhez minden adófizető polgár hozzájárul, Uzonyi Péter is, ő is, de azt a legtöbb, nem is sejtíti. A megyei tisztikar pedig az állami jóval nagyobb öszegét fordít a nyugdíj alapra, melyet — mig országos törvényt nem rendel el — maga a tisztikar sön szüretett. Ő maga sem helyesli azt, hogy a közönség potádóval terhelte meg; de ez most már kényyszerűség, a törvény parancsolja megyei hozzájárulást.

Adler Farkas azon módosítványt fogadja el az állandó választmány javaslatait, hogy ne 2, hanem 1% potádó vettessék ki az 50000 frt. töké összehozására.

Lád János pártja ugyan a nyugdíjalapot, de a nép hozzájárulását nem szavazza meg.

előtte való napos hoztam a zálogházból, anyám utolsó családí erekijét hagyván ott érette.

Ez a szerencsétlen ember a szörnyű izgalomtól kigyuladt arccsal, vonagló ajkakkal tört hirtelen anyámra s kirátá fejét aól utolsó fillérét, aztán dult, zilált vonásokkal futott ki a szobából, nem ügyelve a szegény elkinzott beteg asszony kétségbeesett zokogására és átkaira.

Oh! az az ember megölte anyámat, az én egyedüli támaszomat és védangyalomat!

Erna elhalgatott, a multnak ezen keserves emlékei könyekre fakaszták szép szeméit.

— Anyám meghalt, folytatá ismét hosszas szünet után, könyeit törölve, és az az ember, a kinek ideges ingerültsége már teljesen az örvöngéshez hasonlított, a legkegyetlenebb módon bánt velem. Helyzetem tetemesül megváltozott, csekély kereseménymet, mely kézi munkám által keservesen szereztem, azonnal szakkal vette el tölem s este elvitte annak szörnyű bünbarlangba, hol éjjelenként bányáznai szokott.

— Tizenhatodik évetem tölttem be, midőn megérlelődött bennem az elhatározás, hogy ott hagyom ezt a szivtelen apát s elmegyek a nagy világba, ugy helyen soha nem hallja meg a híremet. Valami uton midőn majd csak fenntartom magamat tisztességesen, s nem szenvedem be a legdrágább, legjobb anyá emléket, ki végső pillanatában midőn haldokolt, elsóványodott kezeibe fogta a fejemet, megökölt s göröcsösen szorította homlokomra hideg ajkait, alig hallhatóan suttogá: „Erna! légy mindig becsületes, légy erényes, légy jó.” Utolsó csókja, utolsó vágyai valának ezek. „Mindig az leszek!” kiálték fel zokogásomban.

Folyt. köv.)

S z i n a y maga részéről díjaztatbe s c melyet országos azt is kimondja, megye közönség végböl elfogadja ványát. Végül többé nem lehet vármegye a ny után e föött gyűlés.

U z o n y i ben tett felszólrensz szözlott, s a vármegye a térhet ki. De a még teljesen szözl függ, hogy e elviselhetővé te S z ö l l ö s Ignác is, ki H tára hivatkozik, a bizottság a támogatása elő

L e n g y e ellenzött, hogy más forrást mel hat a nyugdíjal fogadja. De tud a potádó. Form teljesen kifejtett fogad, olyatént 1% os potádó: tal megajálott kamatokból öss

U. S. z. a b ö azokkal szavazták meg a kál indokölje; a vármegye e potádóval szem az állam majd mert igazságtal városokra, mely nek terheit a potádó kivétele masz; mint a teljes előkészít

P a k s y Farkasnak Le javaslátát.

L u k á c val lép elő, s biztosítsa 5 évi ját, s s 5 év a vármegyei vagy hozzáfog

L á d a potádó kivétel nevezetesen he minden adófizető polgár hozzájárul, Uzonyi Péter is, ő is, de azt a legtöbb, nem is sejtíti. A megyei tisztikar pedig az állami jóval nagyobb öszegét fordít a nyugdíj alapra, melyet — mig országos törvényt nem rendel el — maga a tisztikar sön szüretett. Ő maga sem helyesli azt, hogy a közönség potádóval terhelte meg; de ez most már kényyszerűség, a törvény parancsolja megyei hozzájárulást.

Adler Farkas azon módosítványt fogadja el az állandó választmány javaslatait, hogy ne 2, hanem 1% potádó vettessék ki az 50000 frt. töké összehozására.

Lád János pártja ugyan a nyugdíjalapot, de a nép hozzájárulását nem szavazza meg.

Ezután a szavazást, mely vény is megk még jegyzőköny az állandó választésével ugy té közgyűlés az egyel Imre ált vármegyei köz fizet mindaddi időközli kamat hen igénybe u less.

I g n e l l A tisztviselők kijelenté, hogy dekelt feleknek jogot a törvény Miután a telmében a potádó hoz a szavaz meg, ez a több nem éretett el, a potádó ki hosszsz vitát azon szinten a mit csináljon a melynek a j lépnie. — M i h á l y, U p á n, S z i i n a r e, és O a tárgyhoz ja közgyűlés abb landó választó tételrel, az irá városok milye dóhoz, a járás megmaradva hogy a potádó közgyűlésen is végül kimonda a nyugdíjintézet végleges megszavaztatott utórtéjének ne a nyugdíjal

Ezután a szavazást, mely vény is megk még jegyzőköny az állandó választésével ugy té közgyűlés az egyel Imre ált vármegyei köz fizet mindaddi időközli kamat hen igénybe u less.

I g n e l l A tisztviselők kijelenté, hogy dekelt feleknek jogot a törvény Miután a telmében a potádó hoz a szavaz meg, ez a több nem éretett el, a potádó ki hosszsz vitát azon szinten a mit csináljon a melynek a j lépnie. — M i h á l y, U p á n, S z i i n a r e, és O a tárgyhoz ja közgyűlés abb landó választó tételrel, az irá városok milye dóhoz, a járás megmaradva hogy a potádó közgyűlésen is végül kimonda a nyugdíjintézet végleges megszavaztatott utórtéjének ne a nyugdíjal

Ezután a szavazást, mely vény is megk még jegyzőköny az állandó választésével ugy té közgyűlés az egyel Imre ált vármegyei köz fizet mindaddi időközli kamat hen igénybe u less.

I g n e l l A tisztviselők kijelenté, hogy dekelt feleknek jogot a törvény Miután a telmében a potádó hoz a szavaz meg, ez a több nem éretett el, a potádó ki hosszsz vitát azon szinten a mit csináljon a melynek a j lépnie. — M i h á l y, U p á n, S z i i n a r e, és O a tárgyhoz ja közgyűlés abb landó választó tételrel, az irá városok milye dóhoz, a járás megmaradva hogy a potádó közgyűlésen is végül kimonda a nyugdíjintézet végleges megszavaztatott utórtéjének ne a nyugdíjal

Ezután a szavazást, mely vény is megk még jegyzőköny az állandó választésével ugy té közgyűlés az egyel Imre ált vármegyei köz fizet mindaddi időközli kamat hen igénybe u less.

I g n e l l A tisztviselők kijelenté, hogy dekelt feleknek jogot a törvény Miután a telmében a potádó hoz a szavaz meg, ez a több nem éretett el, a potádó ki hosszsz vitát azon szinten a mit csináljon a melynek a j lépnie. — M i h á l y, U p á n, S z i i n a r e, és O a tárgyhoz ja közgyűlés abb landó választó tételrel, az irá városok milye dóhoz, a járás megmaradva hogy a potádó közgyűlésen is végül kimonda a nyugdíjintézet végleges megszavaztatott utórtéjének ne a nyugdíjal

egyenes adó után... mindaddig míg... nem gyűl. Ehhez... következé... össze... (a krajezárakat... 2004 fr, Dorog 623... 1413 fr, Szoboszló... fr, Csage 223 fr... 197 fr, Simson 212... Józsa 139 forint... 784 forint, Földes... forint, Szovát 480... 1053 forintot... az adó kivétele... és pedig nem osu... arányban és keve... zette ajánlani; de... takoznak a pótdó... tekintélyes volt s... állítani, azok közü... gyelembe, daczára... többször mondva... hogy a törvény... temberi kögyűlé... zetet felállítását s el... részéről pótdóval... ves volt s az még... felett szükséges... Nagy Miklós... tovább nem emel... tekintetből, melyet... is elismerte a pótd... nem is látja... szükségesnek hivat... szakszónál tapasztalt... ytattott önkörteska... a gyakori erőszakos... n ügyelmezeti... áhat meg, hogy a... ó törvényellen oly... ó teszi.

Szinyay Gyula kijelenti, hogy ő maga részéről nem szivesen lép be a nyugdíjintézetbe s csak kényeztetésből teszi ezt, melyet országos törvény rendel. E törvény azt is kimondja, hogy a nyugdíj alapoz a vármegye közönségének is hozzá kell járulni. E végből elfogadja az Adler Farkas módosítványát. Végül felvilágosításul adja hogy többé nem lehet vitatni, hozzájáruljon a vármegye a nyugdíj alapoz, vagy nem miután e fölött már szept. határozott a közgyűlés.

Uzonyi Péternek személyeskérdésben tett felszólalása után Osváth Ferenc szólott, szintén hangsúlyozva azt, hogy a vármegye a pótdó elől most már nem térhet ki. De a pótdó mennyiségére nézve még teljesen szabad keze van. A közgyűléstől függ, hogy az új terhet minél könnyebben elviselhetővé tegye.

Szóllóssy János, valamint Czincz Ignác is, ki Hujdúrvármegye mintaszert voltára hivatkozik, melynél fogva sem térhet ki a bizottság a tisztviselők nyugdíjintézetének támogatása elől, elfogadja az 1% os pótdótot.

Lengyel Imre felszólítja a pótdó ellenzőit, hogy valaki közülök nevezzen meg más forrást melyből a közönség hozzájárulhat a nyugdíjalaphoz, ha az jó lesz. Ő is elfogadja. De tudja, hogy ilyen nincs más, csak a pótdó. Formulázza az Adler Farkas nem teljesen kifejtett indítványát, melyet ő is elfogad, olyaténképen, hogy a vármegye az 1% os pótdótot addig fizeti, míg a megye által megajánlott 50,000 ft az interkalari kamatokból össze nem gyűl.

U. Szabó Mihály kijelenti, hogy ő azokkal szavaz, kik az időszert nem szavazzák meg a pótdó adót. Alláspontját két okkal indokolja; először mert tudja hogy a vármegyék minő álláspontot foglalnak el a pótdóval szemben, amelyből befolyt tőkékre az állam majd ráteheti a kezét, s másodsor mert igazságtalan volna a rendezett tanácsú városokra, melyek az adminstratio egyrésztnek terheit a magok erejéből külön viselik a pótdó kivételénél ugyanazon kulcsot alkalmazzák, mint a járásközségeire. Az ügy teljes előkészítését bevérandónak tartja.

Paksy Károly elfogadja Adler Farkasnak Lengyel Imre által formulázott javaslatát.

Lukács Dezső egy új propositióval lép elő, nevezetesen, hogy a vármegye biztosítsa 5 évig a 50,000 fr, 4% os kamattal, s 5 év múlva lenne eldöntendő, hogy a vármegye továbbra is a kamatokat fizeti-e vagy hozzáfog a tőke letörlesztéséhez.

Láda János is ujmódot ajánla pótdó kivételére alól való megmenekülésre; nevezetesen hogy a kormány kéressék fel a vármegyei nyugdíjintézetnek államiavá tételére. Egyuttal csudálkozását fejezi ki Czincz Ignác felszólalása felett, ki eddig mindig a népre nehezülő súlyos terhekre hivatkozva tiltakozott minden adóemelés ellen, most mégis pótdótot szavaz meg.

Erre természetesen nem maradt el Czincz Ignác személyes kérdésben tett felszólalása, melyben visszautasít minden oly vádat, mintha ő tetteiben népszerűségi hajhászott volna, Ezt Láda János szokta cselekedni.

Még Rásó Gyula a alispán szólott a tárgyhöz, a Lukács Dezső indítványának célszerűségét bizonyítgatván.

Ezután az elnök elrendeli a névszerinti szavazást, melyet az ily tárgyaknál a törvény is megkövetel, sőt a szavazatoknak még jegyzőkönyvbe való vételét is. A kérdés az állandó választmányi javaslatának mellőzésével úgy tételtett fel, hogy elfogadják-e a közgyűlés az Adler Farkas, illetve a Lengyel Imre által tett indítványait, hogy t. i. a vármegye közönsége egy 1 százalékos pótdótot fizet mindaddig míg az 50,000 frt tőze, az időközli kamatoknak az alapszabály értelmében igénybe nem vett részével is, együtt nem lesz.

Igennel szavaztak 48 an, nemmel 34-en. A tisztviselők is szavaztak, miután a főispán kijelenté, hogy azokat nem tekintheti oly érdekelte felelnek, kikről ezuttal a szavazati jogot a törvény értelmében megkellene vonni.

Miután az 1883. XV. t. cz. 10. § a értelmében a pótdó kivételének elhatározásához a szavazatok 2/3 ad része kívántatik meg, ez a többség pedig a jelen szavazásnál nem éretett el, a közgyűlés nem fogadta el a pótdó kivételét. Ez az eredmény újabb hosszas vitát eredményezett. Mert most már azon szintén nehéz kérdés állott elő, hogy mit csináljon a közgyűlés a nyugdíjintézettel, melynek a jövő év elején életbe kellene lépnie. — Máró Miklós, U; Szabó Mihály, Uzonyi Péter, a főispán, Szinyay Gyula, Lengyel Imre, és Osváth Ferenc szóltak a tárgyhöz javaslatokkal állva elő. Vegre a közgyűlés abban állapodott meg, hogy az állandó választmány ismét megbizatik javaslat tétellel, ar iránt, hogy a rendezett tanácsú városok milyen arányban járuljanak a pótdóhoz, a járásközsége nézve az egy százalékos megmaradván; a miniszter újból megkérendő hogy a pótdó kivételének ügye a tavaszi közgyűlésen ismét tárgyalható legyen; és végül kimondattott, hogy tekintettel arra, hogy a nyugdíjintézet szabályzata ugy sem nyert végleges megerősítést és mert a pótdó sem szavazattal meg, a tisztviselők fizetéséből se történjenek nek a jövő év elején levonások a nyugdíj alap javára.

Ezután Dorogh rend. tanácsú vá-

rosnak nagyközséggé átalakítási ügyre nyert elintézését, melyről következő számunkban referálunk Majd az állandó, igazoló, bíráló, központi választmány, közigazgatási bizottság megalakítása, kiegészítőse intézetét el. Az eredmény következő:

Az állandó választmány tagjaiul egy pár kivétellel elfogadtattak az alispán által proponáltak. Ezek: Lévy Márton, Somossy Béla, Orosz József, Kovács Lajos, Nánásról: Karap Mór, Lukács Dezső, Osváth Ferenc, Fischbein Ignác, Popper Mór, Szinyay Károly, Szege Kálmán, Soltész Farkas, Fogthü Samuel, Csapó István, Szőlősi János, Lipovniczky Imre, Szöllőssy Imre, Horváth Kálmán és a megyei tisztikar belső tagjai. Az igazoló választmány tagjai Gál Mihály kivételével, ki helyett Czincz Ignác indítványára Osváth Ferenc vétett az eddigiek maradtak Fischbein Ignác, Farkas Albert, Kovács István és Mukács Dezső. A főispán törvényadta jogainál fogva kiveteli a választmány elnöki ismét harap Mór, tagjaiul is az eddigieket: Szinyay Károly, G. Tóth Mihály és Orosz Józsefet. A megbízatás egy évre szól.

A bíráló bizottság tagjai is maradtak az eddigiek: Czeglédi Lajos polgármester, Lipovniczky Imre, Lévy Márton, Csapó István és Kállay Imre. A meghívás 1887-99 re terjed ki. Az egész s z e g ű y i bizottság tagjai is az eddigiek maradtak. — Tisztviselők helyettesei ismét Lévy Mihály, a közigazgatási bizottságból Gál Mihály, Szinyay Károly, Orosz József, Zlinszky Béla és Soltész Farkas kilépve, helyöknek betöltése szavazás által lévén megjelölhető, elnökül főispán szavazatszedő bizottságot nevez ki, Lengyel Imre elnöklte alatt, Szöllőssy János, Paksy Károly és Veszprémi Zoltán tagokból. Megválasztattak: Orosz József 40, Szinyay Károly 39, Soltész Farkas 37, Somossy Márton 27, és Lukács Dezső 26 szavazattal. Kaptak még Zlinszky Béla 25, Dr. Nagy Gábor 12. Osváth Ferenc, 11 Gál Mihály 11 szavazatot.

Leg több ügy nyert elintézését, de a melyekről az idő előre haladása miatt csak holnap után tudósíthatunk.

A közgyűlés holnap folytatattatni fog.

Napi hírek.

— A nőegyleti „virágbál” előkészületeiről. Érdekes látványt nyújt a nőegyleti árvaház egyik szobájában, hol virágbárra való, művirágkészítési előmunkálatok folynak. — Volt alkalmunk látni a sok szép részlet már elkészített, részint készülőfélben lévő virágot, melyeket hosszú dolog volna teljesen felsorolni. Van ott szekfű, margaritvirág, nefe-lejes, gyöngyvirág, minden fajta róza, pi-paes, buzavirág, gránátvirág, szeretsz-nem szeretsz, vízi nympha, délig nyitó, árvácska, futóka, Kaktus, napratörő, persea, galagonya, verbena, fuchsia, akác, földi eper, lilium, jáczint, nárcisz, pelargoniamuskáti, leáuder, mindenféle vadvirág, vízi növények, gyümölcsös virágok. Kapható és megrendelhető mindenféle és bármely létező, vagy képzelt virág. Legigazabb meggyőződésünk szerint állíthatjuk, hogy a már készen lévő művirágok, kiállítási módjukra természetesen könnyűségekre, színelvességükre messze felülmúlják a városháza nagytermében annak idején kiállított virágokat, a mi természetes dolog ha tudjuk, hogy folytonos szakértő felügyelet alatt és vezetők mellett az első tanfolyam tehetségesebb növendékei, most már nagyobb gyakorlati ügyességgel és finomabb anyagból dolgoznak.

A nőegylet hölgyei a jó ügy iránti tiszta buzgalom egész melegével munkálkodnak a bál sikeressé tételében. Az elnök la-lásán, hol a már elkészített virágok is készek megtekinthetők s hol a megrendelések tend-nák, napról-napra folynak az előkészületi tanácskozások s ha tekintjük a nemes czélt, hogy t. i. egy szép műipar honosítottassék meg nálunk s szegény nőknek oly kereset adassék, mely a külföldi hasonnemű készít-mények kiszorítása által nemzetgazdasági szempontból is komoly figyelmet érdemel. Kalapot kell emelnünk városunk hölgyei előtt, kik a jó sziv munkáját közhasznossági érdekek világában meg nem emesebbé tudják tenni.

A virágbál díszet terv szerint nem csak az fogja képezni, hogy fiatal nők öltöznek tetszésük szerint választandó virágjelmezbe, de apró gyermekektől elkezdve, ifjak és leánykák is öltözhetnek virágdíszbe s a bál azzal kezdődik meg, hogy — mintegy a virágok megérkezésekként — egy menet vonul el a virágruhába öltözött, vagy annyira a mennyi virággal feldíszített bál közönség tagjaiból s különböző csoportosítások törté-nés-k, a mely czéltől már több fiatal ember felszólítottatott a részvételre s több előkelő család fölkeretett gyermekeiknek oda bocsá-tására a fiatal emberek (kik tetszésük szerint jelmezt viselhetnek csak is egy általuk vá-lasztott virág feltűzése vagy a jelmez díszí-tése által lesz öltözött virág jelmez) — a tánc kezdetekkor természetesen letehetik jel-mezeiket s így könnyebben élvezhetik a tánc örömeit.

Ismételve hangsúlyozzuk, hogy az urak senkit se riaszanak vissza, bárki is maga há-tározhatja meg az általa rendelendő virág-jelmez árát. Téjékoztatásul csak annyit emítünk föl, hogy egy egész s virágjelmezt, mely egy-egy egész öltözéket képvisel nők számára

5-6, gyermek számára 4 ftról fölfelé igen díszesen ki lehet állítani.

A Nőegylet elnöke igen szívesen fogadja a látogatókat, kik a már készen lévő virágokat megakarják tekinteni s kéri a megrendelések mielőbbi megtételét.

Egy érdeklődő

— Karácsony előtt. A karácsony küszöbén állunk. A legszegényebb ugy, mint a leggazdagabb most arval a kérdéssel foglalkozik mivel lépje meg kedveseit? A sok gondolkodás vége rendszeren az, hogy alappá-ban véve értéktelen dolgok vásároltatnak össze és a pénzt oly tárgyakért dobják ki az ablakon, melyek habár tetszetősek, csakhamar elvesztik értéküket, eltekinve attól, hogy az ily fényűzési czikkektől kiadott pénzből köz-érdeklő célokra mi sem jut — A napokban lesz a hazai lötenyésztes emelésére alakult társaság által alapított Kinc-em-sorsjegy hu-zása. Eltekintve ezen sorsjegyek csekély árától és előnyös sánsszaitól, taian időszertü arra utalunk, hogy e sorsjáték tisztá jövedelmé a hazai lötenyésztes emelésére fordittatik és így azok, a kik ily sorsjegyeket vásárolnak, nemcsak azon kellemes reményt táplálhatják, hogy az 50,000 frtos főnyereményt, vagy a többi magas nyereményeket, melyek a hu-zás után azonnali készpénzben fizetettnek ki, nyerik meg, hanem egyszerűsüud egy haza-fias czélt mozditanak elő.

— A felolvasókör tegnapi estélyén először Lak y Imre ur lépett a felolvasó asztalhoz. A hallgatóság kiváló érdeklődése mellett olvasta fel „Eva d az ember tragédiájában” című szépiáni értekezését. Felolvasó röviden ismertette először Madách életét, költői működését, s azon körülményeket, melyekben az ember tragédiája meg-született. Festette a költő életének azon zo-moru napjait, melyekben megcsalva az ál-tal, kit legjobban szeretett anyja után az életben, a kétségbeesés karjaiba vetette ma-gát, s önkínzó gyötrelmeiben, esalatközött érzelmek hullámzása alatt, mint születet meg lassunként Az ember tragédiája. Ezután kifejezte a tragédia eszméjét, s át-tért a három alak Éva, Ádám és Lucifer jellemzésére. A három alak közül legtovább foglalkozott Evával, ki a felolvasó szerint a legérdekesebb, legnemesebb alak, minót rit-kán találai a világirodalomban. Luciferre át-térve, összehasonlítja a világitradalom többi ör-dögi alakjával, leginkább Méfiatóval, melynél felolvasó szerint Lucifer hatalmasabb, bár árnyalatában nem oly finoman kidolgozott alak. Ádámot felolvasó nem tartja rokonszenves alakkal. Nagyon gyenge, habozó, s általában az emberi hibákat túlságosan összegyűjti a költő ennek egyéniségében. S miután érdekes összehasonlította azon hasonlú részeket, melyek Az ember tragédiája, Faust és a Szá-zedek legendái közt találhatók, még jelle-mezte Madách költészetét is általánosán, s ana-k hatását, mint ábrándost tünteti fel. A felolvasás bevégezte után, melyet a közönség hatalmasan megjelnyezett, Dó c y József ur adta elő „Molnár Katak” cz. hangulatos balladáját, mely szintén kiváló élv-zetere szolgált a közönségnek. Ezzel a felolvasó estéjnek, melynek igen szép közönsége volt, vége lett.

— A nagy erdei fürdő Csütörtökön és pénteken gépigazítás miatt zárva lesz.

— A gazdászabálra, mely mint minden évben, ugy az idén is igen nagy sikererűnek és fényesnek ígérkezik, — már szétküldet-tek a meghívók — A rendezőség ezut-tal is tisztelettel felkéri a közönséget, — hogy a kik meghívókra igényt tartanak és ily-ent még nem kaptak volna, forduljanak a rendezőséghez.

— Vasuti állomások létesítése. A bihari helyi érdekű vasuton, a közlekedési minisztérium által következő állomások léte-sítették: A Mihályfalvai vonalon: Bihar, Diószeg, Székelyhid, Paptamási, Er Selind. A margittai vonalon, Margitta, Apát-Keresz-tur, Védres-Abrány. A köti vonalon, Szakál, Komádi, Gyires és Köt.

— Tizezer doboznal többet küldtek szét az elmúlt évben, ingyen aszegényeknek. Mily gyakran hoznak magokkal a betegségek nyomasztó gondot és szükségét az olyan csa-ládokba a melyek kézimunkájukkal kényte-lenek mindennapi élelmüket megkeresni. Es ezért bizonyára elismerésre méltó, hogy Brandt R. zürichi gyógyszerész ur már évek óta ingyen adja az ő legjobb híru svájci labdacsait, az oly szegény betegek számára, a kik gyomor-, máj-, epe-, s aranyeres ba-jokban stb. szenvednek, s e labdacok meg-nyerése végett egyenesen csak a nevezetthez kell fordulni.

— Biharmegye közgyűlése. Biharmegye-gének Döry I. báró főispán elnöklte alatt megtartott évnegyedes közgyűlésén Beöthy A. alispán igen benső hangon emlékezett meg Ipolyi Arnold elhunytá felett. Azon in-dítványra, hogy a közgyűlés a nagy férhu elhunytá feletti fájdalomát, kiváló érdemeiuk méltatásával, jegyzőkönyvbe iktassa és a ká-p-talanhoz részvétet intézzen, egyhangulag elfogadtattott. Az alispáni jelentés konstatálja hogy az egészségügyi viszonyok a lefolyt év-negyedben nem voltak kedvezők. Az állat-egészségügy és a közbiztonság kielőgítő volt. A jelentés tudomásul vétettet, mire folyó ügyek nyertek elintézését.

Szinház.

Loecsa rekné Gizella asszony jutalomjátékául a „Furesa háboru” Strauss kedves zenéjü operettje került szí-n-re az este. — Artemisia forca szerepe a jutalomjátékban. A mint a második felvonás elején a színpadra lépett, hosszantartó tapa-vihar fogadta a kitünő művésznőt, mely ujú t erővel hangzott fel, a mint a zenekarból di-zes csokrot és széles, rózsaszínü selyemtől sulyosodó koszorut nyujtottak fel. Ezután játé-kát kiváló érdeklődéssel fogadta a közönség, s nyílt jelenetben: újra és újra felhangzott a rekonszenz zajos nyilvánulasa. A művész-nő ezt meg is érdemelte, mert bár játéka miu-dig hibátlan, de az este még önmagán is tul tett. Éneke tiszta és csengő, játéka pe-dég tüzzel és kedvevel emelkedett a legsike-rültebb alakítások közé. — Vele oszto-zott az est sikerében Ajtayné Szabó Pepi urnó, ki Elza szerepében a jutal-mazandó iránti szíveségből lépett fel. Aj-tayné urnó, ki ezelőt kedvezze és dísz-e volt a színpadoknak, már régebb idő óta, csak mint dilletaus lépett fel néha néha, de ez játékán, sőt éneken sem látszik meg, Szín-padra léptekor őt is zajos tapsokkal és két díszes csokorral üdvözölte a közönség. Hal-m a in é az este kiválóan jól volt hangolva. De hát mi is rothatná el az ő aranyos kekélyét, mely mindig elragadja, elbűvöli annak lelkét, hi hallgatja szép csengésü tiszta hangját. Umberto Spinola szerepében Valentin emelte érvényre jól iskolázott hangját. Róna s z é k y és H a d a y — kinek Melanie keringőjét zajosan megismételtették, — vala-mint a karok szintén hozzájárultak az est kiváló sikeréhez. Közönség, bár nem töltötte meg teljesen a házat, de elég nagy számmal volt.

— Haday jutalomjátéka. Haday szin-társulatunk kedvelt népszerűnékeke is igen helyesen gondolkodott, a mikor jutalomjáté-kául a bonyi kitünő népsziumvét „A be-tyárk endőj-é” választotta jutalomjáté-kául. A jutalomjáték szombaton lesz, és pedig igen tapintatosan bérletfolyamban. Ha-d a y érdemeit mindig kellőképen méltányolta a közönség s ennek bizonynyal szombaton is élénk tanujélet fogja adni.

A debreczeni színházi consortium ötös bizottsága, amely a terhek daczára is — melyeket a volt szinigazgatótól magára vállalt — behoznyitá már eddig is életké-pességét, most ennek újabb jelet adja azzal, hogy a consortium egyik tagját V e d r e s s Gy u l á t elküldé Máramaros szigetre, hogy előre is biztosítsák maguknak ezen legjob-b nyári állomások egyikét. E con-sortiumnak ugy a város, mint a színü — gyi bizottság által már fel tett ajánlva az íteni színházra nézve a három éves szer-ződés és hisszük, hogy a m. ssgietiek is tekin-tettel lesznek e társulat iránt, a melyben Debreczen elég garantált lát a jövőre, már azért is, mert komolyan foglalkoznak azon eszmével, hogy itt a színházban állandósítha-sák, a mi csak ugy sikerülhet részükrol, ha ezen első évben jó nyári állomást kapnak, és meg azért is, hogy a nyáron a szinkör hi-ánya miatt elég veszteséget szenvedetek M-Szigeten a volt szinigazgató által. Itt a jö-vedelmeket önmaguktól megvonják, hogy új darabok beszerzésével a műsört a fivárosi színházak niveaujára emeljék; — így már tanulják Dazentor, Királyfogás (operet), Széchy Mária (Dóczy újszíműve), Georgette (Sardou szíműve), Parasztkisasszony (Ber-czik népszíműve) ujdonságokat, és megren-delték újabban Don Caesar, Férfgyűlölk op-rette ujdonságokat is. Szerencsét az apr-kodó consortiumnak, a melyet méltán járul-hatunk a m. szigietiek figyelmébe.

DEBRECZENI SZINHÁZ

Holnap, pénteken, 1886. december 17-én.

A könyvtárnok

vigjáték 5 felvonásban.

Felolvasó szerkesztő és kiadó laptalajdonos

Vértési Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Önkénytes árverési hirdetmény.

Közbejött akadályok miatt a f. hó 15-ére hirdett árverés meg nem tartat-hatván, ezennel közbírré tétetik, miszerint 1 nyitott kocsí, 1 ígás szakér, 1 óra való szerszámok, orvosi műszerek, könyvek és egyéb hagyatéki ingóságok, folyó de-cember hó 18-án azaz szombaton reggeli 9 órakor nyilván-árad-utczai 2083. számú háznál nyilvános önkénytes árverésen készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Dr Komény Mór, megbizott ügyvéd.

Bálrendezők figyelmébe.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönséget értesíteni, hogy egy külföldi nagy

Cottillongyárral

összekötésbe léptem, s így a legújabb divatu és legolcsóbb áru

Jelvényekkel

szolgálhatok, úgy annyira, hogy e téren még a főváros elsőrangú gyáraival és kereskedéseivel a versenyt minden tekintetben kiállok.

Felkérem mindazokat; a kiknek ily jelvényre szükségük leend, a nálam található minták megnézése s a rendkívül kedvezményes árakról meggyőződés után a megrendeléseket mielőbb eszközölni,

Együttal ajánlom dus raktáramat

ujévi kártyákban és levélpapírokbán.

valamint karácsony és újévre legalkalmasabb

gyermek játékokat.

Vadászoknak! Legjobb gyártmányu fegyver patron (hüvely) Dugó, Revolver patron, Flóber fegyverbe való golyót, serézet, löport, kapszlit, villám hüvelyt (Blitzpatron)

Karácsonyfára: Arany és ezüst dísz, lampionok minden színben és nagyságban

Szivarka dohányzóknak! Legfinomabb külföldi papir hüvelyek a legolcsóbb árban.

Dohányzóknak: Valódi Takács és Stiasni-féle Selmecezi kupak és kupaktalan pipák, Eddhofer-féle pipa és szivarszárok, török csibukok nagy választékban.

Tisztelettel

MENDELOVITS LAJOS.

m. k. lópor és szivartözséje.
Debreczen. a városházával szemben.

Végkiárulás.

17 év óta fennálló férfi ruha fiók-üzletemet üzletfelhagyás végett

végkiárusítom.

A raktáron lévő kész áruk

bámulatos olcsó árakon

a n. é. közönség rendelkezésére bocsátom.

Tisztelettel

Kramer J.

(Debreczen, főtér 1824 sz.)

férfi-szabó.

A legszebb kiállítás

és legizlésesebb

BÁLI MEGHIVÓK, TÁNCZRENDEK,

UJÉVI ÜDVÖZLŐK

s más mindenféle

NYOMTATVÁNYOK

készítésére ajánlkozik

A „Debreczeni Ellenőr“

nyomdája.

Jótekonyczélú multságok nyomtatványai

30% engedményben részesülnek.

KASZANYITZKY ENDRE

ELŐBB

KUHINKA I. K.

üveg, porcellán, lámpa, disz- és konyhaeszközök raktára
Debreczen piacz-utca 1900.

Ajánlja úgy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű közönségnek

KARÁCSONYI és UJÉVI AJÁNDÉKOKNAK

gen czélszerűt és hasznos czikkekből álló ez időnyre újonnan berendezett nagy választék

KIÁLLÍTÁSÁT,

különösen ebédlő szobák díszítésére szolgáló divatos

fali-tálak és párkány korsókat,

továbbá

majolica, porcellán, chinaezüst és bronzé

disz tárgyakat,

valodi erfurti

MAKKART CSOKROK.

Gyermekek részére

ELTÖRHETLEN BÁBOK és JÁTÉKSZEREK.

valamint asztali és függő

petroleum lámpák

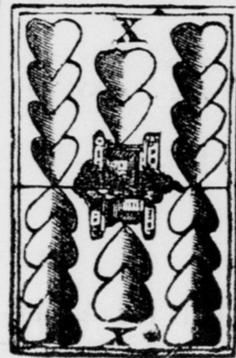
nagy raktárát jutányos árak és pontos kiszolgálattal mellett.

Levélbéli vidéki megrendeléseket pontosan és gyorsan teljesítik.

Tisztelettel

KASZANYITZKY ENDRE.

Kávésok, kaszinók, egyletek és egyáltalában mindenütt, hol KÁRTYÁZNAK, nélkülözhetlen a TOMSON AMERIKAI UJONNAN FELTALÁLT

tisztító és fényesítő kártya-készülék,

melyel mind a faradság nélkül ÓRÁNKÉNT 100 JÁTÉK KÁRTYÁT, még oly elavult vagy bepiszkolt állapotban is, tisztaság, fény, simaság és foghatóság közzönözhető.

Egy készülék ára 3 frt.

Postautánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett kapható a főképviselőnél

Engel és Társa, Budapest, Csányi-utca 4.

Szives megfigyelésül!

Ezerszer és ezerszer jónak bizonyult és orvosi tekintélyek, valamint számtalan magánsemmélyek bizonyítványai által kitüntetett készítmények.

Dr. MILLER mohnövénynedve

meglepető hatással van köhögés, rekedtség, torokfájás, elnyálkásodás, keltkező gümőkör, egyáltalában a légzési szervek minden bántalmái ellen.

Téglében gyermekek és felölttek számára.

Egy téglő ára 50 kr. o. ért.

Dr. MILLER védőbalsama görcsök ellen.

Ezen balsam a gyomor és belek nyak-hártyáira erősítőleg és étetőleg hat, a máj kiválasztásait elősegíti és kitűnő szélhajtó szer. Sikeresen alkalmazható és különösen ajánlható gyomorfájásnál, gyomorgörcsöknek, agyomorpuffadásnak, hányásnak, hasmenésnek és székorságnak. Kólikánál hatása majdnem rögtön. Jótékony hatás továbbá váltóláz és minden más hosszabb ideig tartott kimerítő betegségek utáni fellábadozásnál, mivel az étvágyat gyarapítja és az emésztést nagyban elősegíti. — Ezen kitűnő szernek különösen faluhelyen egy háztartásban sem kellene hiányoznia.

Egy üveg ára 1 fr 50 kr Félüveg 80 kr. o. é

MILLER tyukszem-balsama.

Csalhatatlan szer tyukszemek, szemölcsök és fájdalmas bőrkeményedések ellen.

Kitűnő hatása folytán ezen szer napról-napra növekvő keresletnek és elterjedésnek örvend.

Netalán előforduló hatás nélküli utána-soktól való megóvás végett kéretik mindenki csakis MILLER tyukszem-balsamát kéri. Ara egy skatnyában lévő üvegcsének, használati utasítással együtt 60 kr.

Beküldetett.

Miller J. gyógyszerész urnak Brassóban.

Örömmel konstatalom, hogy mindkét készítménye mohnövénynedv- és tyukszem-balsama, úgy nálam, mint nőnnél pompásan bevált. Várakozásomon túl megelégszem a sikerrel. Sternberg (Morvaország) ápril 2-án 1885. Schwarz Gusztáv kereskedő.

Az összeg és 10 kr csomagolási költség előleges beküldése után e készítmények bárhová postabérmentesen szállíttatnak. Két dobozról kevesebb nem küldetik.

Központi küldeményezési ratára Miller J. gyógyszerész Brassóban. Valódi minőségben mindenkor kapható Debreczenben: Stencziung K. B. Csaban; Kugel és Bartók L. fűszerkereskedő uraknál; Miskolcon: Dr. Rác György Szabó Gyu és Kurucz János gyógyszerész uraknál; N. Károly; Kerekes Bertalan; Nyiregyháza; Fábry Gusztáv; Szathmáron Schwarz A. mint fűs erkereskedő uraknál.

Szerkesztőse

Széchényi-utca

kereske

HIR

előzetési pénz

valamint a la

minden közele

Bérmentelen lev

fo

XIII. é

A l

A bolgá

moly jelöltje

szives örömm

gyobb lenne

meg is válas

Ez a jel

czeg, a tróu

Fülöp herczeg

jének Klotild

Jól érte

komoly lapo

ségnek a ny

nos feladata

missiója is m

magát Kobu

löltségének

irányban: m

nék a jelölt

nál, és vajjon

jelöltséget?

Irányadó

kodás mellett

gár küldöttse

rokonszenves

herczeg köze

gol királyi ud

donban kétség

s magától ér

metország sz

ezeg a bolg

lehet venni O

A mi Oroszo

hogy lehetőtl

európai uralk

álló egyénisé

többi hatalmak

kényszerhelyze

meghajolni, m

hiába hozná f

A mi a

hajlandóságát

azt hiszik, hog

helyeslése bizt

fog vonakodni

A „Debrecz

Sólymo

A leirt cz

hogy itt most e

gel állunk szem

Hiszen az ilyen

rénytelenség leh

El kell me

általános ösm

hogy az én szer

csak azért nem

mindig féltem

egy olyan közö

nek esetleges vé

tehetett volna.

szését birni! A

venze lenni! E

szor vissza rette

alkalmam a siker

dani, hogy épen

mégi mindanny

Ugy voltam

gel, mint az a s

gyon szerelmes

neki mondani. C

viszontszerelmé

hogy valaha még

Már én is e

a reményeségről

kegy elnyerésé

ha most még is

gis a debreczeni

kell jelentenem,

rőseim és jó bará

met a budapesti

a konzerczió

keny szeretetre

megjegyzésen kiv

Azt kérdezi

dapesti közönség

mint a debreczen

Nos úgy va